

РЕШЕНИЕ

№ 3483

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **850** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, вр. чл.58 АПК и §8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на Х. Р. К., Д. Г. К., А. Л. Б., К. А. Д., Т. Н. Д., П. Г. Б., А. С. А., П. М. М., всички от [населено място] против мълчалив отказ на Кмета на район „П.“ - СО да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно дворно място, находящо се в землището на [населено място], пл.№1864, ПИ с идентификатор 14831.6554.1864. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния мълчалив отказ като административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 АПК поради непроизнасяне на ответника в срока по чл.57, ал.2 АПК. Искане за отмяната му и връщане на административната преписка на ответника със задължение да извърши поисканата административна услуга в определен от съда срок. Претендират присъждане на направените разходи.

Ответникът, Кмета на район „П.“ - СО, не е ангажирал становище по жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Оспорващите са започнали административното производство с депозиране на искане от 23.12.2019 г. От този момент е започнал да тече срокът по чл.57, ал.2 АПК. Жалбата е подадена на 13.01.2020 г. срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовани лица и в срока по чл.149, ал.2 АПК, при изтекъл срок за произнасяне на 30.12.2019 г. Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

С приемането на АПК, понятието за индивидуален административен акт, в сравнение с това в Закона за административното производство /ЗАП/, е значително разширено. В този смисъл, индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларира или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго”. Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с §1, т.2, б.„а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Искането, като отправено към Кмета на район „П.“- СО за заверка на молба-декларация, че поземленият имот не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на

предмета на охранителното производство по чл.587 ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „П.“-СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. Предвид гореизложеното ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателите искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателите по охранителното производство по чл.587 ГПК. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателите от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл.587 ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателите от законоустановени права и препятства упражняването им.

Към датата на подаване на жалбата, а и към настоящия момент не е налице предоставяне на исканата административна услуга. Предвид това съдът намира, че по депозираното от оспорващите искане от 23.12. 2019 г. за заверка на молба-декларация във връзка с обстоятелствена проверка е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4, ал.1 АПК /„административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона,/“; в чл.4, ал.3 АПК /„Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица“/; също в чл.6, ал.1 АПК /„Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо“/; както и в чл.9, ал.1 АПК /„При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка“/.

Както се каза и по-горе безспорно, в случая компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. От компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт, като се попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага административният орган.

В тежест на административния орган е идентифицирането на имота съобразно предходни кадастрални и регулационни планове, доколкото тези планове се съхраняват именно в районната администрация, която на основание § 4, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е задължена да поддържа кадастралните планове и регистрите, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България и Закона за териториално и селищно устройство.

В производството, проведено в случая пред административния орган, е релевантен единствено фактът дали имотът е актуван като общинска собственост, съставен по реда на чл.56 и сл. от ЗОС /пред областния управител – по чл.68 и сл. от ЗДС/, известен на органа служебно, а извършването на конкретно поисканата административна услуга се състои в издаване на акт, с който се удостоверява това обстоятелство.

Законодателят е регламентирал мълчаливия отказ по чл.58, ал.1 АПК в полза на засегнатите субекти и е недопустимо прилагането му за саниране на незаконосъобразното бездействие на административния орган в случаите, в които законът предвижда задължение за органа да се произнесе. Съгласно чл.57, ал.2 АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството.

Следва да се посочи, че изчакването на становища от други длъжностни лица не удължава срока съгласно чл.57, ал.7 АПК. Тази хипотеза касае случаите, когато е необходимо да се изиска мнение на друг орган. В случая такова мнение не е необходимо. Обстоятелствата дали има заявени реституционни претенции за имота и дали същият е отчужден не подлежат на изследване в това производство. Проверката за заявени реституционни претенции и данни за инвестиционно отчуждаване като правомощие за защита правата на трети лица не е предвидено за кмета на общината, който има само законово задължение да извърши търсената административна услуга като отрази в молбата-декларация обективните факти относно статута на процесния имот, такива каквито са те по актовете книги за общинска собственост. В този смисъл Решение № 3715 от 31.03.2008 г. по адм. д. № 8806/2007 г., III отд. на ВАС.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателите искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка.

След като липсват законови основания за прилагане на по-дълъг срок за процесната услуга от посочения в чл. 57, ал.2 от АПК, то неспазването му води до постановяване на незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото съобразно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателно направеното с жалбата от оспорващите искане за присъждане на направените от тях разноски. От представените доказателства е видно, че същите са внесли държавна такса в размер на 70 лева и са заплатили в брой на 21.02.2020 г. адвокатски хонорар в размер на 600 лева. Предвид това ЮЛ, мълчаливият отказ на чийто орган се отменя, а именно Столична община, следва да бъде осъдено да им заплати сумата от 670 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Кмета на район „П.“- Столична община да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно дворно място, находящо се в землището на [населено

място], пл.№1864, ПИ с идентификатор 14831.6554.1864.

ВРЪЩА преписка по заявление № УГ01-123/23.12.2019 г., подадено от Х. Р. К., Д. Г. К., А. Л. Б., К. А. Д., Т. Н. Д., П. Г. Б., А. С. А., П. М. М., всички от [населено място], на Кмета на район „П.“ – Столична община за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка, относно дворно място, находящо се в землището на [населено място], пл.№1864, ПИ с идентификатор 14831.6554.1864., с отразяване дали за имота има съставен акт за общинска собственост по реда на ЗОС, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. Р. К., Д. Г. К., А. Л. Б., К. А. Д., Т. Н. Д., П. Г. Б., А. С. А., П. М. М., всички от [населено място] деловодни разноси в размер на 670 /шестстотин и седемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: